

پیری وکی تمہیں سیکھے گا

وہر گھیرانی : ناز فہرہ کہ دین جاکہ بی

پشیلہی پۆتین له پئی

له دێر زهمان ئاشهوانیک له گهل سێ کورپی بهیه کهوه دهژيان. له سههر داری دنیا ئاشیک و گویدریژک و پشیلہیہ کیان هه بوو. ئاشهوان پيش مردنی. ئاشه کهی به کورپه گه وره کهی دا و گویدریژی به کورپه ناوهنجییه کهی دا و تهنیا پشیلہیہ که بۆ کورپه بچکۆلانه که مایه وه! ئەم پشیلہیہ جوانه به خاوهنه گهنجه کهی گوت: «نیگهران مه به، سهبرکه تۆ له ههر دووک برای خۆت باشتر دهبی. ئیستا جووته که پۆتینم دهویت و ماوهی که له ماڵ دهرده چم.»

به یانی بوو که پشیلہی پۆتین له پئی به رێ کهوت. له پێگا که رویتشکیکی به ته له گرت، که رویتشکه کهی بۆ کۆشکی پاشا برد و به پاشای گوت: خاوهنی من (مارکۆس کاراباس) ئەم که رویتشکهی پیتشکهشی جه نابت کردوه.

پاشا خۆش حال بوو. پشیلہ دووباره گه راپه وه و دوو کهوی جوانی به پاشا دا. پشیلہ دواي ماوهی که ئاگاداری ئەوه بوو که پاشا و کچی له دم رووباریک تپه پڕ دهبن، له بهر ئەوه به خاوهنه کهی گوت: کراسه کهی دهرکات و خۆی به ئاوه که دابدات.

خاوهنه کهی گوتی: «به لام من مه له وانی نازانم!»

پشیلہ که گوتی: «باشتر، زوو وه ره! ئەوه پاشا نزیک ده بیته وه.»

کورپه گهنجه که خۆی خسته رووباره که و کاتیک پاشا نزیک بووه وه، پشیلہ که به دهنگی بهرز هاواری کرد، هاوار... هاوار... خاوهنی من مارکۆس کاراباس ئاو بردی. وا دهخنکیت!

پاشا فرمانی به پاسه وانه کانی دا که مارکۆس کاراباس پزگار بکن.

پاشان که مارکۆس کاراباس پزگاری بوو، پاشا جل و بهرگیکی جوانی پئی به خشی تا له بهری پکات.

مارکۆس کاراباس له نپۆ ئەم کراسه تازهی دا ئەوهنده که له گهت و جوان ببوو، که کچی پاشا چاوی پئی کهوت له ته ماشا کردنی تپه نه ده بوو. پاشا به مارکۆس

کاراباسی گوت: «تۆ ده بئیت له گه ل ئیمه له ناو گالیسکه دانیشی ، تا سوپاسی دیارییه کانت بکه م.»

پشیلهی پۆتین له پئی دیسان به ری کاهوت. له ریگا به دوو جووتیار گهیشته و گوتی: «ئه گهر ئیوه نه لئین ئه م زهوی و زارانه زهوی و مائی (مارکۆس کاراباس) ده کوژرین!

جووتیاره کان به یه کترین گوت: «فه رمانی ئه و جیبه جی ناکهین.»
پشیلهی پۆتین له پئی به قه لاتی دیویک گهیشته که خاوهنی زهوییه کان بوو.
پشیله دهستی به قسهی خۆش کرد له گه ل دیوه که دا، داوی ئه مه داوای له دیو کرد که خۆی بکات به شیر.

دیوه که بوو به شیریکی تووره.
پشیله که دیسان داوای لی کرد تا کو خۆی بکات به مشک. دیویش خۆی وه کو مشکیک لیکرد. له پریکدا پشیله که به په نجه کانی مشکه کهی گرت و خواری. پاشان پشیله که چوووه کووشکی پاشا و گوتی: خاوهنی ئه م هه موو زهوی و زارانه (مارکۆس کاراباس) ه.

پاشا له بهر زیره کیی مارکۆس کاراباس. کردی به جیگری خۆی و پیروزیایی لی کرد.

هه موو چووونه ناو قه لاته وه و ئاههنگیکیان له ناو قه لا دهست پی کرد و پاشا دهستی که چه کهی خۆی به نیشانی دهستگیرانی له ناو دهستی مارکۆس کاراباس دانا. مارکۆس کاراباس به شادی و دلخۆشی دهستی که چی پاشای گرت. کاتیک هه ردوو چووونه ناو قه فه سی زترین پشیلهی پۆتین له پئی بوو به گولیکی جوان و خنجیلانه له ناو مال و کووشکی بووک و زاوای تازه.

بزنی ئازاد کراو

ئاغايەك و بەردەستەكەى لە گوندیك ژيانیان بەسەر دەبرد . ئاغا بزنیكى سپیى
هەبوو . پوژیک ئاغا بە بەردەستی خوێ گوت : «ئەگەر تۆ ئەم بزنی بۆ دەشتایی بەرى
تا باش بلەوهریت و قەلەوى بکەیت ، ئەو منیش تۆ ئازاد دەکەم.»
بەردەست بە هیوای ئازادی ، بزنی بۆ دەشتایی برد . چەند پوژیک سەوزە گیای
تازەى پى دا .
دوای ماوهیهك بزنی قەلەو بوو . بەردەست بزنیكەى بۆ لای ئاگاکەى بردهوه و
گوتى : «ئاغا ، ئەمەیش بزنی قەلەوه كە داوات كرد بوو! ئاخۆ ئیستا ئازادم دەکەى ؟»
ئاغا دەستی بە پشتی بزنیكە داھینا و گوتى : «واى چ بزنیكى قەلەو و گۆشتنە ،
ئافەرىن بۆ تۆ ئەى بەردەستی ژیر و زیرەك : ئیستا برۆ مووی بزنیكە بە بەجۆ برنەوه
و بۆم بپنەوه ئەوجا ئازاد دەکەم.»

بەردەست بە پەلە مووهكانى بزنى لى كردهوه و بۆ ئاغای هیناوه و گوتى : «ئاغا ،
ئەمەیش مووهكانى بزنیكە ، ئیستا مۆلەتى ئازادیم پى دەدەیت.»
ئاغا دەستی بە پیکەنین کرد و گوتى : «راوهستە برۆ شیرى بزنیكە بدۆشه و بۆم
بپنە تا بتوانم ئازاد دەم .»
بەردەست هەناسەیهكى ساردی هەلکیشا و بزنی برد و دۆشى و شیرەكەى بۆ
ئاغا هیناوه . ئاغا شیرەكەى وەرگرت و گوتى : «پیش ئەوه كە ئازاد ببیت ، دەبیت
ئەو بزنی ببهیت بۆ لای گۆشت فرۆش تا سەرى بپریت ، دواى ئەمە بە پارەى ئەو
گویدریژیک بکری ، دواى پیستی بزنیكەم لەگەڵ گویدریژ بۆم بهینی ، دواتر لە پیستی
بزنیكە مەشکیك دروست بکەى و ، پاشان شیرەكەى بکەى بە ماست ، دواى ماست
بیکەى بە دۆ و ، دۆیهكە بکەى بە پۆن و ، پۆنەكە لە بازار بفرۆشى و بە پارەى ئەو
پۆنە بزنیكى سپیى تر بکری و ، بۆم بپنى . منیش ئەو کاتە بەلین دەدم و ئازاد
بکەم .»

بەردەست لە دەستی بەلئینی نامرۆفانەى ئاغا توورە بوو، بەلام نەیدەتوانى بچووکترین گلەیی بکات. ناچار بزنى برد و چوو بۆ نيو دەشتايى و سەوزايى، ئەوجا بەردەست بزنى بەرەلا کرد و گوتى: «برۆ تۆ رزگارى، هەموو ئەم ماوهيه دەبوايه تۆ ئازاد بکرايهى تا منيش لەم هەموو ئازاره رزگارم ببوايه».

بەردەست بە دەستی بەتال بۆ کۆشكى ئاغا گەرايهوه.

ئاغا بە پەشۆکاوى پرسیارى لى کرد ، کوا گویدرێژ و پىستى بزى له کوپيه؟ ئايا له بىرت چوو کهوا بۆ ئازاديت دەبیت مەشکه ساز کهى، دۆ دروست کهى و پۆنى لى بگرى و بزنىکى سپى تر بکرى.

بەردەست ئاخىکى هەلکيشا و گوتى: «بزنهسپىيه کهى تۆ زۆرتر له من شايهنى ئازادى بوو، هەر له بەرئەوهش ئەو بەدبەختەم لەم هەموو گىروگرفته ئازاد کرد. خۆميش چىتر باسى ئازادى ناکەم».

چیرۆکی ئەستێرەکان

نازانم کە ی بوو کە هەستم کرد دایک و باوکم نییە، یەکەم جار وامدەزانی کە هەموو کەس وەکۆ من دایک و باوکیان، پوور و پلک و یان خال و مامیان نییە، بەلام دواتر کە هەستی ناسکم وای لێ کردم کە لە خۆم پرسیار بکەم، ئەئێ کوا خوشک و برا و دایکی من.

بە بیرم دیت کاتیک لە مائی خالۆم بووم، لەگەڵ کچە خالۆکانم یاریم دەکرد، بە تەنیا لە ژێر پلیکانەئێ مالهوه بوو کە شووشەکانم دەبرد و خۆمیش لە ناو کارتۆنیکی گەورە دادەنیشتم و هەستم دەکرد ئەوه خانووی منە و بوو کە شووشەکان خوشک و برا و دایک و باوکم.

کاتیک خالۆم لە کارکردن دەگەراییهوه مالهوه مندالۆکانی خۆیان فری دەدا باوهشی باوکیان، منیش کە لە پاشهوه دەمامهوه، زۆر بێ دەنگ دەبووم و بە هیمنی بۆ لای خالۆم دەچووم. کاتیک باوهشی دەکردهوه تا ماچم کات، بەلام هیچ هەستم بەوه نەدەکرد دەبیت باوکم بیت، هەرچەندە خالۆم زۆر بە سۆز بوو.

تەنیا یی و دوورە پەریزی لە مندالۆن، وای لێ کردبووم کە لەگەڵ بوو کە شووشەکانم چەند ساتیک قسە بکەم، تا ماندوو دەبووم و دەخهوتم.

دوای ماوهیهک لە مائی خالۆم چوومه مائی باپیرهئێ خۆشهویستم. باپیره پیاویکی باش و دلۆفان بوو، هەرگیز لە بیرێ ناکەم، تەنانەت دەسته

نەرمەکانی کە هەموو جار لەگەڵ پرچە لوولهکەم یاریی دەکرد و بەزەیی باوکانەئێ هەبوو.

هەموو رۆژیک کە ئیوارە دادەهات گیرفانی خۆی پر لە شەکرۆکە و شیرینی دەکردم و بۆی دەهینام، منیش بەتاو خۆم بۆ باوهشی فری دەدا. بە راستی باوهشی بۆنی باوهشی بابەئێ دەهات. ئەویش سەرمی بە سەر سنگی خۆیهوه دەنا و، هەناسهیهکی ساردی بۆ هەلدهکیشا.

لە باپیره مهوه به راستی زانیم کە کیم؟ دایک و باوکم لە کویین؟ لەبەرئەوه گیروگرفتی دەروونیم زۆرتر بوو، هەموو جار بە تەنیا دادەنیشتم و بە قوولێ بییری ئەوهم دەکرد کە خۆزگە لە گەڵ دایک و باوکم دەبووم. جاری وا هەبوو حەزم لە بێ دەنگی بوو، تەنانەت دەنگی بآلی بالندەیهک منی ئازار دەدا.

شەویک کە باپیره وەکۆ هەموو جار دەموچاویکی پاک و رووناکی هەبوو، ورده ورده بۆ سەربانی خانوو دەچوو تا هەندیک راکشیت، منیش بەدوایدا چووم و خۆم لە تەنیشتی درێژ کرد.

گوتم: باپیره گیان من هەموو شەویک تەماشای ئەستێرەکان دەکەم، بەلام ئەم دوو ئەستێرەبه لە هەموو ئەستێرەبهک رووناکترن.

باپیره گوتی: ئەم ئەستێرەنه دایک و باوکی تۆن و، چاوهروانی تۆ دەکەن. ئەم ئەستێرەنه لە ولاتیکێ دوور دەژین، کە هی خۆیان و باب و باپیرانیان نییە، بەلام ئەوان بۆ ئازادکردنی خاکی باپیرانیان دژی دوژمنان راوهستاون.

دایک و باوکی تۆ زۆر باش و دلۆقانن. تۆ تاکه پاسباردی ئەوانی لای من. ده بێت باش چاوم لیت بێت و ئاگاداریت بکهه تا رۆژیک له نێوان ئەم دوو ئەستیرهیه بپازینهوه.

پاشان که تهماشای چاوهکانی باپیرهه کرد، له بهر پرووناکی مانگدا که به روومهتی دهکوت، نهرمه فرمیسکی جوان و زهلال دههاتنه خوارهوه.

بهیانی بوو که له خهوهه ئاستام باپیرهه رۆیشتبوو..

ئهو رۆژه باپیرهه نهگهراپهوه، دواپی که زانیم نۆتۆمبیل له قاچی باپیرهه دایه و سهقهتی کردوه.

من له قوولایی دلمهوه دهستم به گریان کرد و ئەم بهسهرهاتهی باپیرهه وای لی کردم دیسان به تهنیا بمینمهوه.

دواپی ماوهیهک باپیرهه کۆچی دواپی کرد و بهجی هیشتین.

بهلی، باپیرهه چوو، ئیتر کهس نهبوو له کۆشیدا بهسهیمهوه و چیرۆکی دایه و بابهم بۆ بلێتهوه. بهلی باپیرهه چوو...

تهنانهت رۆژانی پینج شههمه که بۆ سهه گۆری باپیرهه دهچووم و بی دهنگ پهنام بۆ لایهک دهبرد و تهماشای خاکی سهه گۆری باپیرهه دهکرد. له ناخی دلمهوه به بی دهنگی دهگریام و له دلمهوه دهگوت: باپیرهه گیان ههموو شهوه ئهستیرهکان لهگهلم دهوین و دلم دهدهنهوه تا خهمی دووری تۆم نهبیت.

ماوهیهکی زۆری پی چوو، خهه و خهههته ههموو رۆژیک میوانی من بوو و له

دهرگای دلی منیان دهدا. گشت دنیا له پیش چاوم پر بوو له تهه و مژ، تهناهت ناواز و خویندنی کوکوختی و بالنده جوانهکانی شارهکه نهغمه‌ی ناخوشتی دلته‌نگییان دهدا. له‌دوای باپیره نازیزه‌که‌م، پوره‌م بوو به سه‌رپه‌رشتیاری من، نه‌ه‌موو جار جلوه‌رگی قوتابخانه و جاننا و قه‌له‌م و دهفته‌ری مه‌کته‌بی بوم ناماده ده‌کرد و چاودیری منی ده‌کرد .

رۆژان هاتن و چوون، تا دوژمنان له ولات دهرکران و باسی نازادی ده‌کرا. من نه‌مده‌زانی واتای نازادی چییه! باسی دیموکراتی ده‌هات، زور سه‌یر بوو بوم! باسی نه‌وه‌هات که دایک و باوکم ده‌بینم زور خو‌شحال بووم که نیتر به ته‌نیا له گوشه‌یه‌کی کز دانانیشم. منیش وه‌ک مندالانی تر دایک و باوکم هه‌بوو، نیتر هه‌زم له ده‌نگی بالنده‌کان بوو، پی‌م له‌سه‌ر زه‌وی نه‌ده‌رۆیی، پی‌م خو‌ش بوو بفریم و وه‌ک بالنده و مه‌له‌کان، بال‌م هه‌بوایه .

به‌لئ، به‌و رۆژه‌گه‌یشتم... من دایه و دوای نه‌وه‌ش بابهم دیت، گه‌رمایه‌کی زور هه‌موو له‌شمی داگرت، نایا تام لئ بوو؟ یا گه‌رمای خو‌شه‌ویستی بوو! نازانم، وامده‌زانی هه‌مووی خه‌ون و خه‌یاله .

نیستا چند سال له ته‌نیایی و بی‌که‌سیم به‌سه‌ر چووه، شه‌وان که ته‌ماشای ناسمان ده‌که‌م له نیوان دوو نه‌ستیره‌ی رووناکه‌وه نه‌ستیره‌یه‌کی بچووک و وردیله ده‌بریسکیته‌وه، به‌لئ نیستا منیش له‌گه‌ل نه‌ستیره‌کان ده‌ژیم، نه‌وه‌نه‌ستیرانه‌ی که بۆ پرگاری له ده‌ست هه‌ژاری و دیلیه‌تی بۆ خاک و خه‌لکی ولاتیان به‌هه‌موو هه‌تیزیک

پیششوه مهله بکهی و پاشان ده جار زۆرتتر له بالای خۆت به لای راستهوه برۆی ،
ئهو جا مرۆف پهیدا دهکەیی، مرۆف لهوئێ له نێو بهلهمیکی بچکۆلانه دایه و له ناوهندی
دهریا دانیشتووه. بێجگه له جووته پیللۆیکی وهرزشی و کراسیک و پانتۆلیک و
چهقۆیهکی گهوره و گوریسیک هیچ شتیکی تری پێ نییه. ئەو دهریاوانی کهشتیهکی
شکاوه.»

نههنگ له خۆشیا سی جار لهسهر کلک ههستاه و سوورا، دواي ئەمه نامادهی
رۆیشتن بوو.

ماسی بچکۆلانه گوتی: «بهلام گوریسهکه له بیر نهکهی.»

نههنگ مهلهی کرد و سهه جار زۆرتتر له بهژنی خۆی بۆ پیششوه چوو، دوايي ده
جاریش زۆرتتر له بالای خۆی به لای راستهوه سوورا ، ئەو جا کاتی له ناو ئاو مهلهی
دهکرد دهریاوانی دیت که له نێو بهلهمیکی بچووک له ناوهندی دهریا دهگهرا. هیچ
شتیکی پێ نهبوو، بێجگه له جووته پیللۆیکی وهرزشی و کراسیک و یهک پانتۆل و
چهقۆیهک و گوریسیک.

ماسی بچکۆلانهکه هاواری کرد: نابیت گوریسهکه له بیر بکهی.

نههنگ که زگی قوره قوری پێ کهوتبوو، بۆ پیششوه چوو و نزیک بووهوه و دهمی
زۆر کردهوه. دواي ئەمه بهلهم و دهریاوانهکه و جووته پیللۆهکه و چهقۆ و گوریسهکهی
قوت دا.

دهریاوان ههتا هات خۆی زیرهک کات له نێو زگی نههنگ چاوی کردهوه. زگی
نههنگ جیگایهکی گهرم و نهرم بوو. بهلام دهریاوان ههزی له ناو زگی نههنگهکه
نهبوو، له بهرئوه دهستی به هاوار کرد، ههلهپهری و ئاه و نالهی کرد و دهستی به
گریان کرد.

نههنگیش لهو ههموو جموجۆلهی دهریاوان تووره بوو و زگی به نیش هات و،
هاواری کرد و گوتی: «ئهمه ئیتر چ جوهره گیانداریکه.» ماسیه بچکۆلانهکه که له
تهنیشته گویچهکی نههنگ مهلهی دهکرد گوتی: «واي من له بیرم چوو پیت بلیم
مرۆف زۆر زیرهکه.»

نههنگ گوتی: «باشه، چون له دهستی بزگار بم.»

نههنگی گهوره و ماسی و دهریاوانی زیرهک

له دێر زهمانهوه، له ناو دهریایهکی مهزن نههنگیک ژیانی بهسهر دهبرد.

خواردنی ئەو نههنگه گهورهیه گیاندارانی ناو ئاوی دهریا وهکو، قرژال، گویچه
ماسی، بۆق ... و چهندان جوهر ماسیهکه بوو.

ئهو نههنگه له بهرئوهی که زۆر نهوسن و چلیس بوو گیاندارهکانی ناو دهریای
ههموو خوارد، رۆژیک که گهیشته نێو دهریایهکی گهوره ، هیچ گیانداریک نهما
بێجگه له ماسیهکی بچکۆلانه. نههنگی گهوره هیچ کاتیک ماسی بچکۆلانهی
نه دیتبوو. دهزانن بۆچی؟ له بهر ئوهی که ماسی بچکۆلانه له تهنیشته گویچهکی
نههنگ مهلهی دهکرد. ئیتر که ماسیه بچکۆلانه تا ئهو رۆژه له مهترسی رزگاری
ببوو. نههنگیش چهند رۆژیک برسی و ماندوو ببوو. ههموو جیگای دهریای سهه و
بن کردبوو، بهلام هیچ شتیکی به دهست نههینابوو تا بیخوات. له ناکاو دهستی
به هاوار کرد (من برسیمه، برسی) لهم دهریا گهورهیه هیچ خواردنیک به دهست
ناکهویت. ئەو جا ماسی بچکۆلانهکه وهکو ههموو جاریک له تهنیشته گویچهکی
نههنگ مهلهی دهکرد، دهنگی بهرز کرد و گوتی: «بۆچی هاوار دهکهیت، یهک شت
ماوه.» نههنگی گهوره بێ ئوهی که پرس بکات تۆ ناوت چیه و کیتیت، وهلامی
دایهوه و گوتی چی ماوه؟

ماسی گوتی: «مرۆف، تۆ تا ئیستا گوشتی مرۆفت تام نهکردوه.»

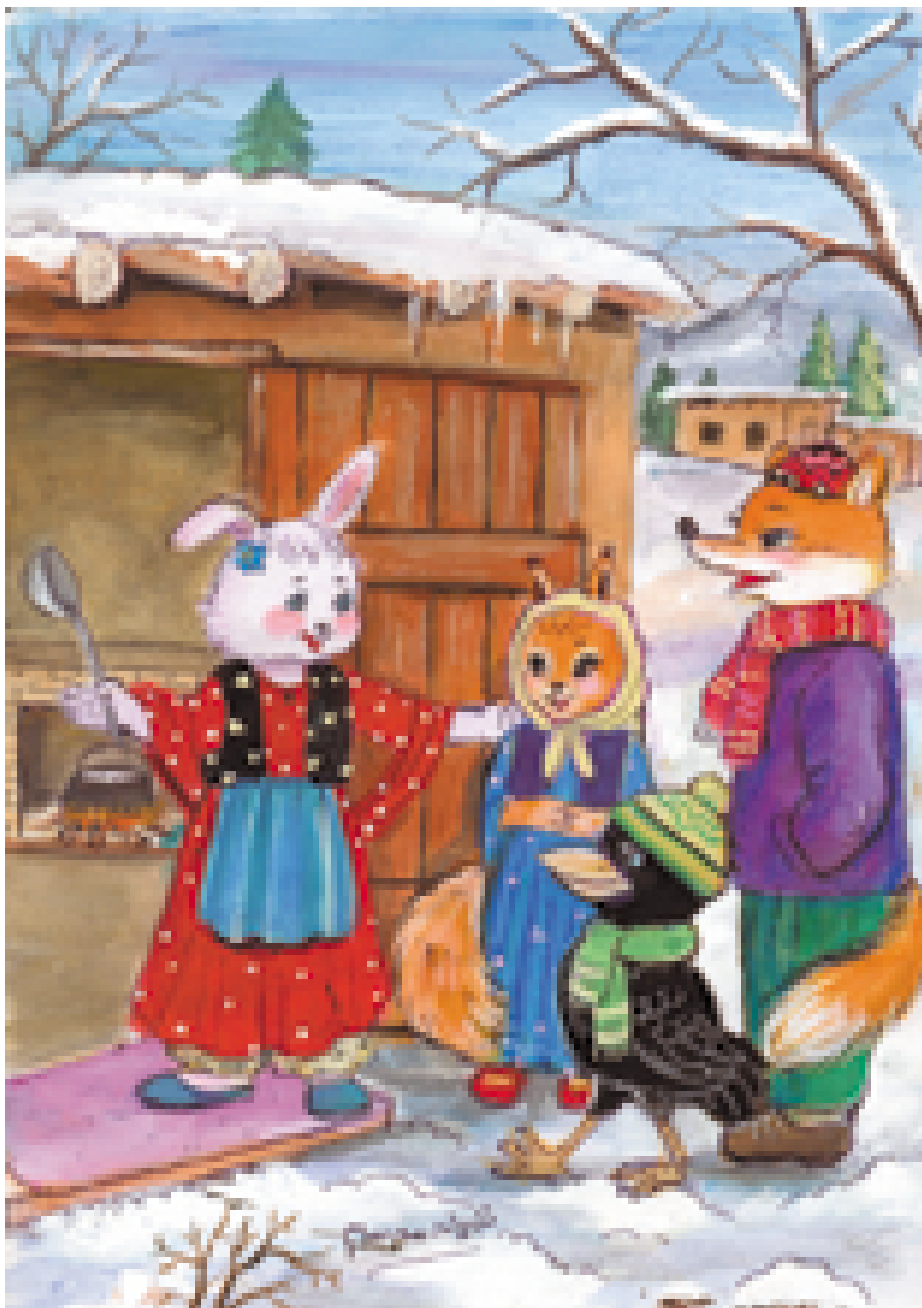
نههنگ وهلامی دایهوه : «نه،... مرۆف چ جوهره گیانداریکه؟ تامی چۆنه؟»

ماسی بچکۆلانه گوتی: «گیانداریکه گهورهیه و زۆر خۆشه.»

نههنگهکه به دلخۆشیهوه وهلامی دایهوه و گوتی: «باشه مرۆف له کوپیه،

جیگا کهی به من پیشان بده.»

ماسی گوتی: «بۆ گهیشتن به مرۆف دهبیت سهه جار به قهه بهژنی خۆت به لای

ماسییه بچکۆلانه گوتی: «زارت بکهروهه و پیتی بلی له زگت دهرچیت.»
 نهههنگ زاری کردهوه و به دهنگی بهرز هاواری کرد: زووکه ... خیراکه وهره
 دهرهوه. دهریاوان خۆی به قورگی نهههنگ گهیانده؛ سهیری دهرهوهی کرد و دواپی
 گوتی: «نه ... لیتره ناییمه دهرهوه، نه، ... دهبیت من بیهی بۆ وشکایی.»
 نهههنگ ناچار بوو بهرهو لای وشکایی مهلهی کرد. دهمی کردبووهوه و هاواری
 دهکرد.

دهریاوانهکه به راستی زیرهک و ژیر بوو، به چهقۆ بهلهمه بچکۆلانهکهی پارچه
 پارچه کرد. پارچه دارهکانی له تهک یهکتری دانا و، دواپی ئەمه به گوریسهکهی خۆی
 توند و ریکوپیک بهیهکهوهی گری دان.

بهه جۆره، تۆریکی له دار دروست کرد، تۆره دارهکهی لهبن زگی نهههنگ دانا و
 گوریسی به دهست گرت و چاوهروان بوو تا نهههنگ بۆ لای وشکایی بروات، له
 کۆتاییدا نهههنگ به وشکایی گهیشته و هاواری کرد «ئهمهش وشکایی، برۆ و خۆت
 گوم که.» دهریاوان له کاتیکا که سهیری گوریسی له دهست بوو له نیو دهمی نهههنگ
 بازی دا پاشان، گوریسهکهی بۆ پیشهوه کیشا. ئەوجا تۆره دارهکه له گهرووی
 نهههنگهکه ئاسی بوو.

دهریاوان بۆ سهه وشکایی بازی دا و گوتی: «باشه، ئەهی نهههنگی گهوره، بهه
 تۆره دارهی که له قورگت ئاسی بووه، چی تر ناتوانی شتی گهوره قووت بدهی.»
 دهریاوان ئەوهی گوت و لهسهه وشکاییدا دهستی به راکردن کرد. ئەو دهیویست
 زوو بۆ مالهوه بروات و داوا له دایکی بکات تا گوریسیکی تری بۆ ناماده بکات.

ئێستا با بزانی نهههنگی گهوره چی بهسهههات، بهلی، لهو رۆژهوه تۆری دارینی
 له قورگی نهههنگ گیر کردبوو. خواردنی زۆر شتی لهو بریهوه، ئەویش ئیتر له
 نهوسنی و زۆر خواردن دهستی هه لگرت و به کهم خواردن خۆی راهینا، ئینجا
 لهبهرئهوهیه که نهههنگهکان هیچ کاتیک مرۆف ناخۆن.

کهرویشکی میسر دبان

سموره و ریوی و قاله رهشکه و کهرویشک هاوړی په کتر بوون، بهیه کهوه له جهنگه لیکي گوره دا دهژیان. رۆژیک له رۆژانی ساردی زستان سموره بچکوله که برسی بوو، له ماله کهی خویدا له پیش ئاگریکی گهرم دانیشتبوو، چاوی له بارانی به خوړ بریبوو. له جیگای خوئی هه لستاوه. جلی گهرمی له بهر کرد و شالی له سهر مل دانا و بۆ به دهسته پینانی خواردن چووه ناو جهنگه لیکي گوره.

د رهوه زور سارد بوو و سموره بچکولانه که کون به کون به دواي خواردندا دهگه را. له بن به ردیکدا پیره مام ریوی له ناو کولانه کهی دانیشتبوو و برسی بوو، نهیده زانی بۆ به دهسته پینانی خواردن چی بکات، پاشان له بهر برسیتی تاقه تی نه ما و، له ژیر لیغه گهرمه کهی دهرچوو تا پروات خواردن بۆ خوئی په پيدا بکات.

له سهر دارگویتیک که به فر دایپوشیبوو قاله رهشکه هیلانه یه ی هه بوو و کلاویکی له سهر نا بوو، له بهر نه وهی که په سیووی گرتبوو بویه به چند چیلکه داریک ئاگریکی گهشی کردبووه و به دست و بالی خوئی گهرم ده کرده و به دهنگی بهرز دهیگوت: (قار... قار...) برسیمه با بفرم، به لکو خواردن بدؤزمه وه! مام ریوی وه لامي دایه وه منیش برسیمه و نه متوانیوه هیچ به دست بینم.

دهنگی قاله رهشکه دههات که دهیگوت: قار... قار... برسیمه هاوړی پینان، چیتان هه یه بخوم؟

ریوی و سموره گوتیان نیمه ش برسیمانه!
ههرسی هاوړی پیکه وه بیریان ده کرده وه، که چۆن و به چ ریگایه ک خواردن به دست بینن.

سموره گوتی: گه لی هاوړی پینان وهرن، با برۆین بۆ لای کهرویشک، به لکو ئه و بتوانیت هندیک یارمه تیمان بدات.

ههر سی هاوړی به رهو مالی کهرویشک به ری که وتن.

تهق... تهق... تهق... له دهرگای مالی کهرویشکیان دا و دوو که لی رهش له کونی لوله ی ئاگردانی خانووی کهرویشک دههاته دهری، پی دهچوو مالیکی گهرم و نهرم بیت.

کهرویشک که دهرگای کرده وه به روویه کی خوش به خیره اتنی کردن.

کاتیک ههر سی هاوړی چوونه ژوره وه، چاویان به و هه موو خواردنه کهوت زور

خۆشحال بوون.
که رویشک گوتی: هاوړپییانی نازیز له میژوهه چاوهړپیتان بووم به لکو له دهرگام
بدن نه وه تا خواردنیشم بوټان ناماده کردوه.
کاتیک قاله رهشکه و ریوی و سموره چوونه ژوره وه له خوشیا دهستیان کرد به
گورانی گوتن و سه ماکردن، تا توانییان خواردیان. دای نه وهی که تیریان خوارد
خویان گهرم کردهوه، سوپاسی نه م هاوړپ د لوفانه یان کرد که له هه موو ته نگانه یه ک
بیر له هاوړپیکانی دهکاته وه.
ئینجا هه موو پتکه وه چوونه پیش په نجره ی ژوره وه ته ماشای بارینی جوانی
به فریان کرد که هه موو جهنگه له که ی سپی کردبوو.

زیره و له دایک بوونی

پوژئیکی خوۆشی به هاری بوو... تیشکی ههتاو دهستی به سه ر دار و به رد و گولێ جوان و رهنگیندا دهگرت، ههتا گهرم بن و له خهونی گرانی زستان هه لسته نه وه. له ژیر داریکی سپیندار قارچکیکی جوان و خه په ده رچوو بوو، له ژیر سیبهری ئه م قارچکه ش که لایه کی ته روتازه که وتبوو، که به ئاسته م ده جوو لایه وه.

له ناکاو که لاکه جوو له یه کی توندی کرد و مند الیکی بچووک و خنجیلانه و پروومه ت خړ له ژیر ئه و که لایه ده رچوو. چاوه که شه کانی کرده وه و پیکه نینیکی جوان که وته سه ر لیوه کانی... به پیکه نینی ئه و هه تاویش شاد بوو. قارچک ته ماشای داره سپینداره که ی کرد و گوئی: «ناوی چی دانئین؟»

داره که پرووی له هه تاو کرد و گوئی: «هه تاو گیان تۆ ده لئی چی؟»

هه تاو بییری کرده وه و گوئی: «ناوی (زیره) ی بو داده نئین.»

له به ره ئه وه ی که وه کو (زیره) جوان و دره وشاوه یه.

دار سپینداره که و قارچک ئه و ناوه یان زۆر پێخۆش بوو، له و پوژه وه ژیا نی زیره دهستی پێ کرد، به یانیان له شه ونمی گولێکان ئاوی ده خواره وه و خواردنی پوژانه ش میوه ی داره کان بوو.

زېړه و پوڅي باراناوي

منډالنه جوانهکان، له چپوڅي رابردوو باسي (زېړه) مان کرد...
به ئي... دوايي ماوهيهک (زېړه) توڅيک گهوره بوو، دهيتواني بو څوي له ناو دار و
دهون بگه پيټ و ياري بکات.

زور حهزي له جووله و نارېحه تي دهکرد.

به دواي په پووله بال نه خشينه کان و ميش ههنگوينه کان راي دهکرد.
پوڅيک له پوڅاني بهار هور و تم ناسماني داگرت، نم نمي باران به سره گول و
دار و بهردا دهباري ... (زېړه) له دهنكي هوره گرمه و بروسک دهرسا و نهيده زاني
بو کوي پروات.

ههوره تريشقه زور دهبوو و ناسمان فرميسكي څوي به سره زهوييدا ده پڅاند.
(زېړه) يش له بهر ياري کردن و جووله جوول له هاوپيکاني که دارسپيندار و
قارچک بوون، دوور بوو، نهيده زاني بو کوي په نا ببات.

حهزي دهکرد وهک چوله که و کوترهکان بالي هه پيټ و بفرپيټ، به لام نهيده تواني. له
پيگا هر بيړي دهکرد و له سه زمانه له رزي گرتبوو. کهم کهم ... ناسمان له گريان
راوهستا و هه وره کان لاچوون و باران چي تر نهباري.....

(زېړه) زور ماندوو بوو له سره بهرديک دانيشت، تا بحه سيټه وه. هيڼده ي پي
نهچوو که بهرده په کهه بلند بوو و زېړه له گهل څويدا بهرز کرده وه.

واي... (زېړه) زور ترسا...

ئيوه ده لئين نه وه چي بوو...!

زیره و کیسهل

له چیرۆکی رابردوو باسمان کرد، که زیره له سهه بهردیک دانیشته تا بهسه سیتهوه ، بهلام بهردهکه زیره ی بلند کرد، له بن بهردهکه سهریک و چوار پی درچوون و به ئاستهه دهرویشته.

دوای ئەمه دهنگیک هات و گوتی: ئەوه بو له من دهترسی؟ زیره به دهنگیکی لاواز وهلامی دایهوه ئەوه تو چیت دهکهوتی: من ناوم (کیسهل)ه. ئەدی ناوی تو چییه؟ زیره کهمیک ترسی له دل درچوو و وهلامی دایهوه گوتی: ناوم (زیره)یه.

بهلی، ... زیره و کیسهل لهگهله کهتری بوونه هاوری، ئیتر باران راوهستا بوو، بهلام ههوریکی بچووک له ئاسمان دیار بوو. ههتاویش خۆی گهیا ندبووه سهروهه خهریکی وشک کردنهوهی زهوی بوو.

زیره داوای له کیسهل کرد، که بیباته لای ههقالهکانی ... (دار سپیندار و قارچک).

کیسهل گوتی: من تو دهبهه ، بهلام لهبهه ئەوهی زۆر هیمن و لهسه رخۆ دهروم زۆرمان پی دهچی تا دهگهینه ناو دارستان. زیره چهزی دهکرد زوو بگاته مال و لای هاوریکانی، بهلام ریگای پی نهدهزانی و دهبوايه لهسهه پشتی کیسهل دانیشیت و خۆی بی دهنگ بکات .

بهلی منداله خنجیلانهکان ، با ئیمه چاوهری بین تاکو بزانی زیره چون دهگاته لای هاوریکانی ...؟

زیره دوای ئەوهی که جیگای خۆی لهسهه پشتی کیسهل خوش کرد، به کیسهلی گوت: هاوریکی خوشه ویستم دهست به رویشتن بکه، چونکه زۆر بو هاوریکانم دلتهنگم.

کیسهل رویشته و... رویشته... تاکو خۆی گهیا نده پروویار و به زیره ی گوت: زیره ئاگات له خۆت بیت ئەوه دهچینه ناو پروویارهکه، نهک بکهووته ناو! زیره له ترسا چاوی داخست و تا کیسهل خۆی له ئاو دا و له رووبارهکه په رییهوه. کاتیک چاوی کردهوه له دوورهه بالای جوانی سپینداری ناسییهوه ، زۆر دلخۆش بوو، بهوهی که گهیشته جیگای لهدایک بوونی خۆی. به پهله لهسهه پشتی کیسهل دابهزی و له خوشیان دهستی به هاوار و پیکه نین کرد و به کیسهلی گوت: هاوریکی نازیزم زۆر

سوپاسی تۆ دهكهم كه يارمهتييت دام تا بگه مه وه جيگاي خۆم. ئەگەر خوا حەز بکات
رۆژيک منيش پاداشی تۆ به باشی دهممه وه و له بيري ناکهم.
به لای گۆله جوانه كان، زيړه گهيشته لای هاورپیکانی (قارچک و دارسپيندار).
ئەوانيش به ديتنی زيړه دهستيان به سهما و خووشي کرد و ئەو رۆژه به بۆنه ی
هاتنی زيړه ئاههنگيکیان ساز دا و هه موو بالنده و گیانداره بچکۆله جوانه كان له و
جهژندها به شدار بوون .
زيړه يش به لاینی دا كه بی پرسي گه وره تر له خووی به تهنیا سه فه ر نه کات و له
ماله وه دهر نه چیت.